

DECIZIE

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă

Judecătorii – Liliana Catan și Iurie Diaconu

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, din 25 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2013, declarat de inculpatul

Velicico Veaceslav Stanislav, născut la 29.01.1994, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Podul Înalt 12, ap.11.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- *Instanța de fond din 05.06.2013 - pînă la 25.07.2013;*
- *Instanța de apel din 20.11.2013- pînă la 03.12.2013;*
- *Instanța de recurs din 01.04.2014- pînă la 04.06.2014;*

Colegiul penal asupra recursurilor,-

CONSTATĂ :

1. Prin sentința judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 25.07.2013, cauza fiind judecată conform prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, Velicico Veaceslav Stanislav a fost condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod Penal la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că Velicico Veaceslav Stanislav, la 06.04.2013 aproximativ orele 01:00, în mun. Chișinău, conducînd automobilul de model Toyota Avensis cu n/î C OH 630, se deplasa pe bd. Dacia din direcția bd. Traian în direcția str. Zelinski, iar în timpul deplasării ajungînd la trecerea de pietoni amplasată în preajma blocului locativ din bd. Dacia 5/1, nu a manifestat prudență sporită la trafic și a ignorat cerințele pct. 45 alin. (1) și (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) condițiile rutiere; e) situația rutieră. In cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de

conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, precum și cerințele pct. 11 lit. f) din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede că conducătorul de vehicul înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat să cedeze trecerea pietonilor la trecerile pentru pietoni cu circulație nedirijată. În cazul în care înaintea trecerii pentru pietoni s-a oprit sau a redus viteza vre-un vehicul, conducătorul altor vehicule care se deplasează pe benzile alăturate pot continua deplasarea numai asigurându-se că în fața vehiculului menționat nu sunt pietoni, în urma căror fapte a comis tamponarea pietonului Vocarenco Vladislav, care traversa partea carosabilă în mod regulamentar de la dreapta la stânga, relativ direcției de deplasare a automobilului, în zona de acțiune a indicatoarelor rutiere 5.50.1 și 5.50.2 - trecerea pentru pietoni, din anexa nr. 3 a Regulamentului Circulației Rutiere, pe marcajul rutier 1.14.1 din același regulament. În rezultatul accidentului rutier pietonului Vocarenco Vladislav Oleg, i-a fost cauzată fractura 1/3 proximilă a tibiei gambei stângi, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 952/D din 02.05.2013.

2.1 Instanța de fond și-a argumentat poziția referitor la cererea apărătorului, cu privire la liberarea de răspundere a inculpatului în temeiul art. 55 CP, apreciind cererea ca fiind neîntemeiată, argumentând că norma de la art. 55 alin. (1) CP comportă un caracter dispozitiv și stabilește dreptul, și nu obligația instanței de judecată, de a libera de răspundere penală persoana care a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, a recunoscut vina și a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune. Mai mult decât atât, norma legală invocată condiționează liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională de constatarea faptului privind posibilitatea corectării persoanei, fără ca aceasta să fie supusă răspunderii penale.

Instanța de fond considerând că, doar atragerea la răspundere penală a lui Velicico Veaceslav Stanislav va asigura pe deplin realizarea scopului legii penale, instituit la art. 2 alin. (2) CP, în vederea prevenirii săvârșirii de către inculpat a noi infracțiuni, și anume conducerea cu o diligență sporită a mijlocului de transport, ori acesta a săvârșit infracțiunea incriminată de art. 264 alin. (1) CP, în rezultatul cărui fapt din imprudență i-au fost cauzate părții vătămate vătămări corporale medii, necătfînd la faptul traversării de către ultimul a părții carosabile în zona de acțiune a indicatoarelor rutiere destinate treceri de pietoni, avînd experiența de conducător auto de doar un an la ziua comiterii infracțiunii.

Astfel, la stabilirea pedepsei instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art.61,75-77 Cod de procedură penală, ținînd cont de persoana celui vinovat, de faptul, că ultimul nu are antecedente penale și nu a fost anterior judecat, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, de circumstanțele enumerate ale cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului,

precum și de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptei, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de faptul anunțării organelor afacerilor interne și a serviciilor medicale de urgență, de recunoașterea vinei și de căința sinceră a acestuia, lipsa pretențiilor materiale.

De asemenea, instanța de fond, ținând cont de faptul nejustificării aplicării unei pedepse mai aspre din cele alternative prevăzute de sancțiunea normei speciale, a luat în considerare limitele speciale a pedepsei sub formă de amendă stabilite pentru această infracțiune, conform sancțiunii art. 264 alin. (1) CP, și de reducerea limitelor cu o pătrime în urma aplicării prevederilor procesuale de la art. 364¹ alin. (8) CPP, fără privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror și de către avocatul Micu Andrei în numele inculpatului Velicico Veaceslav.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței, rejudicarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri conform ordinii stabilite pentru prima instanță și prin care lui Velicico Veaceslav Stanislav să i se stabilească în baza art. 264 alin.(1) Cod Penal o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, ia conform art. 65 Cod penal și pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de un an.

În susținerea apelului a indicat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, gravitatea infracțiunii, urmările grave provocate în urma accidentului rutier părții vătămate Vocarenco Vladislav, iar liberarea de pedeapsă complementară nu este echitabilă, deoarece inculpatul deține permis de conducere foarte puțin timp, nu are experiență în conducerea autovehiculului, nu a conștientizat fapta comisă. În acest context, în vederea prevenirii comiterii unei recidive din partea lui Velicico Veaceslav Stanislav consideră oportun și necesar aplicarea pedepsei mai aspre față de inculpat, decât cea stabilită.

3.2. Avocatul Micu Andrei în interesele inculpatului Velicico Veaceslav a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională în baza art. 55 Cod Penal. Apelantul și-a motivat solicitarea prin faptul, că inculpatul recunoaște vina și se căiește sincer de cele comise, cu partea vătămată a ajuns la un consens, i-a satisfăcut pretențiile material și morale integral, fapt dovedit însăși de partea vătămată personal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2013, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința atacată fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel a constatat, că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și de drept pe caz și justificat a încadrat acțiunile inculpatelor în baza art. 264alin. (1) Cod penal, cauza fiind examinată în baza art.364/1 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a respins argumentul acuzatorului de stat cu privire la aplicarea pedepsei complementare, făcând trimitere la circumstanțele cauzei precum, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, recunoașterea vinei și căința sinceră, prejudiciul material cauzat prin infracțiune a fost reparat în întregime, iar partea vătămată nu are alte pretenții materiale, toate acestea au permis instanței de fond să nu aplice pedeapsa complementară în privința inculpatului, totodată a invocat că pedeapsa complementară se aplică doar în cazurile când pedeapsa principală este închisoare, pe când în speță pedeapsa a fost sub formă de amendă, iar aplicarea art.65 Cod penal în cazul dat nu este necesară reieșind din totalitatea celor descrise.

Referitor la aplicarea art. 55 Cod penal în privința inculpatului, instanța de apel de asemenea a considerat că, nu ar fi rezonabilă aplicarea acestui articol, deoarece inculpatul va putea fi reeducat și corectat doar aplicându-i o pedeapsă penală, acțiunile lui fiind dăunătoare pentru un cerc mai larg de persoane, accidentul s-a produs la trecerea pietonilor - loc care necesita a fi trecut cu mare prudență. Fără a fi pedepsit penal nu va putea înțelege inadmisibilitatea comportării sale în societate, aplicarea pedepsei penale va duce la reeducarea și corectarea inculpatului, la prevenirea săvârșirii de acesta și alte persoane a acestui gen de infracțiuni, iar liberînd inculpatul de răspundere penală pentru comiterea unei infracțiuni nu se va atinge scopul principal și anume prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpat și alte persoane.

Instanța de apel a menționat că soluția privind aplicarea pedepsei a fost motivată de către instanța de fond, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de toate circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de personalitatea inculpatului, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia. Astfel, instanța de judecată a acordat deplină eficiență prevederilor art.61,75 Cod penal, aplicîndu-i inculpatului Velicico Veaceslav o pedeapsă în limitele legii, prin urmare sentința este una întemeiată, motivată și legală.

5. Inculpatul, în temeiul art. 427 alin (1) pct. 16) CPP, a contestat cu recurs ordinar hotărîrile, solicitînd casarea acestora, cu emiterea unei noi hotărîri și eliberarea sa de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională în temeiul art.55 Cod Penal, *deoarece norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Recurentul consideră, că instanțele inferioare nemotivat au constatat că, în privința sa nu poate fi aplicate prevederile art.55 Cod penal, deoarece a recunoscut vina, se căiește de cele întîmplate , a recuperat integral prejudiciile suportate de partea vătămată.

6. Verificînd argumentele invocate de recurent, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului ordinar, reieşind din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 16) CPP, *hotărîrea instanţei de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanţele de fond şi de apel în cazurile norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiaşi norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiţie.*

Aceste temeuri pentru declararea recursului ordinar nu şi-au găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

6.2. Potrivit textului recursului, recurentul este de acord cu circumstanţele de fapt stabilite, însă, critică hotărîrile sub aspectul greşitei individualizări a pedepsei aplicate.

Astfel, argumentul recurentului, precum că atît prima instanţă, cît şi instanţa de apel neîntemeiat nu au aplicat în privinţa lui prevederile art.55 Cod penal, este lipsit de temei, deoarece din textul hotărîrilor judecătoreşti rezultă că instanţele şi-au motivat concluziile în acest sens, indicînd din care motive în privinţa acestuia nu pot fi aplicatele prevederile normei penale sus menţionate.

Inculpatului i-a fost numită pedeapsa cea mai blîndă din cele alternative, sub formă de amendă în mărime de 150 unităţi convenţionale, aceasta fiind în limitele maxime şi minime a acestei pedepse, reieşind din prevederile 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Colegiul menţionează că instanţele inferioare corect au stabilit că, doar atragerea la răspundere penală a inculpatului va asigura deplin scopul legii penale, în vederea prevenirii săvîrşirii de către inculpat a unei noi infracţiuni.

Un aspect special în speţa dată, este că infracţiunea a fost comisă în zona de acţiune a indicatoarelor rutiere 5.50.1 şi 5.50.2 - trecerea pentru pietoni, care obliga conducătorul autovehiculului să manifeste o atenţie sporită.

În general, Colegiul penal la acest capitol menţionează, că norma art. 55 alin. (1) CP are un caracter dispozitiv şi stabileşte dreptul, şi nu obligaţia instanţei de judecată, de a o stabili de la caz la caz, în acest sens fiind declarativă şi nefondată afirmaţia, cum că dacă pe un alt caz Curtea Supremă de Justiţie a aplicat prevederile art. 55 Cod penal, era obligată să procedeze în mod similar şi în speţa dată, or după cum s-a atenţionat mai sus, este vorba de o apreciere individuală în funcţie de circumstanţele cauzei, personalitatea inculpatului, etc.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei inculpatului instanţele ierarhic inferioare just au ţinut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luînd în consideraţie gradul pericolului social al infracţiunii comise, persoana inculpatului, circumstanţele atenuante - recunoaşterea vinei şi căinţa sinceră de cele săvîrşite, acordul acestuia de a fi examinată cauza în baza art. 364/1 Cod de procedură penală,

aplicându-i acestuia o pedeapsă echitabilă, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Temei de a interveni în pedeapsa aplicată inculpatului, Colegiul penal nu are.

În aceste împrejurări temeiurile invocate de recurent, precum că tragerea la răspundere penală a acestuia este una ilegală în prezența circumstanțelor atenuante existente, cât și a solicitării examinării cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu au relevanță, or procedura respectivă în nici un fel nu impune tragerea la răspundere contravențională, ultimul deja beneficiind de privilegiile prevăzute la art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de recurs menționează că recursul repetă textul apelului declarat de același autor și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat, și conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

În această ordine de idei, instanța de recurs apreciază ca fiind corecte și motivate concluziile instanțelor, deoarece corespund circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurent și anume art. 427 alin. (1), pct. 16) Cod de procedură penală, nu persistă în cauză, iar hotărârile atacate sunt legale și întemeiate, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Velicico Veaceslav, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, din 25 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2013, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 02 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu